

Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) sākotnējā sabiedriskā apspriešana, paredzētajai darbībai - Vēja parka «Gudenieki» un tā saistītās infrastruktūras būvniecība Kuldīgas novada Gudenieku un Dienvidkurzemes novada Sakas pagastos

PROTOKOLS

Rīgā

Sanāksmes norises laiks: 2024. gada 5. martā, plkst. 17:30, Gudenieku pagasta "Pagastmājā", Gudenieki, Kuldīgas novadā.

Sanāksmi vada:

Evija Skrastiņa, SIA "Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" vadošā konsultante.

Sanāksmes dalībnieki: Klātienē sanāksmē piedalās 59 dalībnieki (sanāksmes dalībnieku saraksts pieejams pēc pieprasījuma).

Sanāksmi protokolē:

Elizabete Velce, SIA "Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" biroja administratore.

Sanāksmes gaita:

Evija Skrastiņa uzsāk sanāksmi un iepazīstina klātesošos ar sanāksmes darba kārtību, tehnisko informāciju un dalībnieku iespējām uzdot jautājumus un iesaistīties diskusijā pēc prezentācijām. Atgādina dalībniekiem par sākotnējās sabiedriskās apspriešanas mērķiem un akcentē ierobežoto spēju sniegt konkrētas atbildes par sagaidāmo ietekmi, jo izpētes ir tikai uzsāktas. Aicina dalībniekus pierakstīties reģistrācijas lapā. Tiek norādīts, ka sanāksme tiek ierakstīta, un pēc sanāksmes būs pieejams gan sanāksmes prezentāciju ieraksts, gan protokols.

Evija Skrastiņa dod vārdu SIA "Utilitas Wind" pārstāvei Martai Balodei, lai iepazīstinātu ar procesa gaitu un projekta iecerī.

Marta Balode iepazīstina ar uzņēmuma SIA "Utilitas Wind" darbību, esošajiem projektiem, kā arī plānoto iecerī attiecīgā vēja parka izbūvei. Iepazīstina dalībniekus ar projekta plānu, aptuveno novietojumu, elektroapgādes un ceļu infrastruktūru, un investīcijām 45 turbīnu uzstādīšanai.

ievadā apraksta sākotnējās sabiedriskās apspriešanas mērķus, darba gaitu un norisi. Iepazīstina dalībniekus ar IVN procesu un skaidro nepieciešamību veikt IVN, uzsverot, ka IVN procedūru regulē likums un MK noteikumi. Pamato, ka novērtējums tiek veikts, ievērojot Vides pārraudzības valsts biroja (VPVB) izstrādātās programmas prasības. IVN galvenie mērķi ir iespējamo ietekmju apzināšana, sagaidāmo ietekmju detalizēta izvērtēšana, iespējamo alternatīvu novērtēšana un salīdzināšana, kā arī risinājumu izstrāde negatīvo ietekmju samazināšanai un novēršanai. Skaidro, ka IVN sākuma stadijā tiek pētīti sliktākie iespējamie scenāriji, lai procesa gaitā tiem ir iespējams veikt uzlabojumus un pilnveidi. Iepazīstina dalībniekus ar ietekmēm, kas tiek pētītas procesa ietvaros: dabas vērtības, iedzīvotāju veselība un drošība, ietekme uz ainavu un kultūrvēsturiskajām vērtībām, kā arī citas ietekmes (aviācijas drošība, klimata pārmaiņas, sociāli ekonomiskie faktori, u.c.).

Oskars Beikulis apraksta īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, kas atrodas plānotā projekta tuvumā. Paskaidro, kādas izpētes jau ir uzsāktas. Attiecīgajās teritorijās darbu uzsākuši dabas un ainavu eksperti, kas pēta ietekmes uz putniem un sīkspārņiem, kā arī ietekmes uz ainavu un kultūrvēsturiskajām vērtībām. Atkārtoti izklāta IVN procesa soļus. Aicina iedzīvotājus iesūtīt priekšlikumus Vides pārraudzības valsts birojam līdz 2024. gada 11. martam.

Evija Skrastiņa aicina dalībniekus uzdot jautājumus un ieteikumus.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai tiek pētīta ietekme uz gruntsūdeņiem, kas rodas vibrāciju rezultātā?

Oskars Beikulis skaidro, ka vibrācija dalāma divās daļās. Skaidrojot par vibrācijām zemes līmenī, min, ka Ministru kabinets nav atjaunojis noteikumus, kas bijuši spēkā līdz 2010. gadam. Par vibrāciju ietekmi uz gruntsūdeņiem nav pētījumu, kas pierādītu, ka vēja elektrostaciju radītās vibrācijas kādā veidā ietekmē gruntsūdeņus.

Sanāksmes dalībnieks precizē jautājot, vai šajā pētījumā tas tiks vērtēts?

Oskars Beikulis atbild, ka IVN procesā piesaistītie Latvijas eksperti šādu pētījumu neveic, jo nav pierādījumu, ka šāda ietekme ir.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai tas nozīmē, ka tas netiek pētīts, jo Latvijas eksperti šāda mēroga vēja elektrostaciju būvniecību nav pieredzējuši?

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai izvērtēšanas procesā tiek pētīta ietekme no aktuālajiem vēja elektrostaciju izmēriem, vai tikai aptuvenajiem?

Oskars Beikulis atbild, ka IVN procesā tiek analizēti konkrēti vēja elektrostaciju modeļi.

Sanāksmes dalībnieks jautā, cik dziļi zemē tiek ievietoti vēja elektrostaciju pamati?

Oskars Beikulis atbild, ka pamatu dziļums un izmērs atkarīgs no inženierģeoloģiskajiem apstākļiem konkrētajā vietā. Pamatu iegremdēšanas dziļums atkarīgs no zemes mitruma apstākļiem, jo tiem jāatrodas virs gruntsūdeņiem. Balstoties uz projektu, kurā tehniskā projekta izstrāde šobrīd ir pavisam sīkāk, secināms, ka pieejami divi risinājumi – izbūve uz pamatiem vai pāļiem.

Sanāksmes dalībnieks jautā, cik dziļi zemē pamati tiek ievietoti, ja tiek izmantoti pāļi?

Oskars Beikulis atbild, ka pāļu dziļums atkarīgs no grunts stabilitātes. Runājot par veco upju palienēm, tur šo pāļu dziļums varētu sasniegt vairākus desmitus metrus.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai kaimiņvalstīs ir uzstādītas šāda izmēra vēja elektrostacijas?

Oskars Beikulis atbild, ka Lietuvā ir izveidots vēja parks ar 250 metrus augstām vēja elektrostacijām.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai IVN procesā ir bijusi konsultācija ar šī vēja parka īpašniekiem par būvniecības procesu un projekta norisi?

Oskars Beikulis atbild, ka konkrētais Lietuvas parks nav izpētīts, taču ir apskatīts 250 metru augstu 86 vēja elektrostaciju parks Nīderlandē.

Sanāksmes dalībnieks komentē, ka Nīderlandē ir cits zemes pamats šādiem vēja parkiem.

Oskars Beikulis atbild, ka Nīderlandē šie apstākļi nav ievērojami labāki nekā Latvijā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, cik gados šāda projekta īstenošana atpelnā ieguldījumus?

Sanāksmes dalībnieks jautā, kurš ir patiesais labuma guvējs šāda projekta īstenošanā? Vai iedzīvotājiem ir kāds labums no šāda projekta?

Renārs Urbanovičs, SIA "Utilitas Wind", atbild, sakot, ka vēja elektrostaciju pieaugums Latvijā nozīmē, ka elektroenerģija kļūs patērētājam izdevīgāka. Skaidro, ka šobrīd Latvijā viena trešdaļa elektroenerģijas tiek importēta no citām valstīm. Ražojot atjaunojamo elektroenerģiju Latvijā, būs iespējams atteikties no importētas elektroenerģijas.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāpēc iedzīvotājiem tas ir izdevīgi, ja daudzi ir ieguldījuši līdzekļus saules paneļu uzstādīšanā, lai kļūtu neatkarīgi?

Renārs Urbanovičs atbild, ka saules enerģijas ražošanas jauda Latvijā nav pietiekama, lai nodrošinātu elektroenerģiju visu diennakti.

Sanāksmes dalībnieks komentē, ka nav nepieciešama šādu parku izbūve lauku reģionos, jo iedzīvotāji nevēlas dzīvot vēja parku tuvumā.

Evija Skrastiņa pasakās par komentāru. Min, ka IVN izstrādē tiek vērtēta ietekme uz ainavu.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai Igaunijā šāda apmēra vēja parki jau ir izbūvēti?

Renārs Urbanovičs pārstāvis atbild, ka Igaunijā šobrīd tiek būvēts vēja parks ar 230 metru augstām turbīnām.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kādēļ šeit plānots vēja parks, ja šeit pastāv tik daudzas valsts noteiktās dabas vērtības?

Oskars Beikulis atbild, ka vēja parku izbūvēšanai jāatbilst vairākiem aspektiem. Paskaidro, ka viens no faktoriem, ir iespēja pieslēgties pie elektropārvades līnijām, un otrs ir vēja apstākļi konkrētajā teritorijā. Jūras tuvumā esošās teritorijas ir izdevīgākās šādu parku attīstībai. Dabas vērtības ir viens no aspektiem, kurš tiek pētīts, attīstot projektus. Skaidro, ka Latvijā ir maz vietu, kurās nav valstī noteiktas dabas vērtības.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai šī IVN izvērtēšana tiek veikta tikai birokrātijas dēļ, vai lai tiešām aizsargātu dabas vērtības?

Oskars Beikulis atbild, ka IVN ziņojuma veidotāji piesaista Dabas aizsardzības pārvaldes sertificētus ekspertus, kuri sniedz savus slēdzienus, un tie tiek ietverti ziņojumā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, cik šādu projektu pēc IVN izstrādes tiek noraidīti? Vai zināms cik vēja parki kopā tiek plānoti?

Oskars Beikulis atbild, ka Latvijā ir vairāki vēja parku projekti, kuru tālāka virzība ir apturēta, jo ekspertu lēmums ir bijis nelabvēlīgs attīstītājam. Par konkrēto vēja parku šādu slēdzienu vēl nav, jo IVN process ir sākuma stadijā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāds ir ieguvums vietējiem iedzīvotājiem?

Oskars Beikulis atbild, ka šobrīd tiek veikti likuma grozījumi, kas nosaka, ka, vēja elektrostaciju attīstītājiem būvējot vēja parku, ir jāmaksā attīstības maksājums kopienai. Ministru kabinets

nosaka, kāds ir maksājuma apmērs un Klimata un enerģētikas ministrija (KEM) šobrīd lemj par šo procesu, lai tas būtu izdevīgs gan pašvaldībām, gan iedzīvotājiem. Šobrīd ir nolemts, ka šis maksājums atkarīgs no uzstādītās jaudas. Likumdevējs sākotnēji noteicis, ka šis maksājums pilnā apmērā nonāk pašvaldībā, taču KEM ierosinājis grozījumus, ka šis maksājums jādala divās daļās. Daļa no maksājuma nonāk pašvaldībā, un daļa iedzīvotājiem, kuri dzīvo noteiktā attālumā no vēja parka.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kā var noteikt trokšņa ietekmi, ja šobrīd nav izbūvētas šāda izmēra vēja elektrostacijas?

Oskars Beikulis atbild, ka katrs ražotājs pirms vēja elektrostacijas laišanas tirgū nomēra attiecīgā modeļa trokšņa līmeni. Šie rādītāji tiek izmantoti ietekmes izvērtēšanā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kādā attālumā un kuri trokšņi tiek mērīti?

Oskars Beikulis atbild, ka tiek mērīta izejošā skaņas jauda no vēja elektrostacijas.

Sanāksmes dalībnieks jautā, ja stacija ir zemāka, vai tās skaņas līmenis nav augstāks?

Oskars Beikulis paskaidro, ka vēja elektrostacijas troksnis ir atkarīgs no vēja ātruma. Ja vēja ātrums ir lielāks, tad radītais troksnis ir lielāks. Tādējādi var secināt, ka zemākas vēja elektrostacijas nav skaļākas.

Sanāksmes dalībnieks prezentē novadā plānotos 4 vēja parkus un to, kā šie parki ietekmētu Gudenieku iedzīvotājus.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kas notiek avārijas gadījumā, ja vēja elektrostacija aizdegas?

Oskars Beikulis skaidro, ka degošu vēja elektrostaciju ugunsdzēsēji nedzēš. No praktiskā viedokļa, konsultējoties ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu, secināts, ka avārijas situācijā tiek kontrolēts, lai neciestu apkārtnē, taču pati vēja elektrostacijas augšdaļa nodegs.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kas notiek ar gājputniem, kas lido plānotajās teritorijās?

Oskars Beikulis skaidro, ka ornitologi izvērtē konkrētajās teritorijās mītošos putnus un potenciālos riskus. Pēc novērtēšanas eksperti sniedz savu atzinumu. Atgādina par sākotnējās sabiedriskās apspriešanas mērķiem, kam sekos ekspertu izvērtējums.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai izvērtēšanas procesā jau nav par vēlu mērīt šādu ietekmi? Attiecībā uz troksni, mirgošanu un putniem, un sikspārņiem.

Oskars Beikulis paskaidro, ka sikspārņi un putni ir visā Latvijas teritorijā. Lai pasargātu sikspārņus, ir izveidots aizsardzības mehānisms, kas paredz vēja elektrostaciju izslēgšanu. Par dabas vērtību aizsardzību atbild Dabas aizsardzības pārvalde, kurai ir jākontrolē, ka šīs vēja elektrostacijas tiek izslēgtas. Laiks, kad šīm stacijām ir jābūt izslēgtām, ir definēts atbilstoši ekspertu atzinumiem.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāds labums ir pagastiem, ja iespējamais ieguvums ir pašvaldībai?

Oskars Beikulis paskaidro, ka šis ir iemesls, kādēļ KEM par šo tik daudz diskutē, lai saprastu kā visefektīvāk šos maksājumus novirzīt.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāds ir valsts ekonomiskais ieguvums no šāda projekta, ja tiek izcirsti koki?

Renārs Urbanovičs skaidro, ka valsts no šī projekta saņem PVN. Tā kā šis ir Latvijas uzņēmums, tad visi nodokļi, kas saistīti ar gūto peļņu nonāk valsts budžetā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kas notiek, ja šis Latvijas uzņēmums tiek pārdots?

Renārs Urbanovičs atbild, ka, ja uzņēmums tiek pārdots, tad nākamais uzņēmums turpina maksāt nodokļus Latvijas valsts budžetā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāda ir turbīnu garantija?

Renārs Urbanovičs atbild, ka ražotājs paredz ekspluatācijas periodu ap 25 gadiem.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai ierosinājumi un priekšlikumi jāiesniedz rakstiski, vai tos var iesniegt sanāksmes laikā?

Oskars Beikulis atbild, ka ieteikumi un priekšlikumi jāsūta Vides pārraudzības valsts birojam.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kā tiks kontrolēts tas, ka putnu migrācija mainās un tie atgriežas ātrāk? Kas to kontrolēs?

Oskars Beikulis skaidro, ka to vērtē un kontrolē ornitologi, eksperti.

Sanāksmes dalībnieks papildina, ka vēlas saņemt fotogrāfijas un pierādījumus, ka eksperti vēro dzīvniekus un putnus, un to paradumus, lai izvērtētu ietekmes.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai ietekme uz ainavu tiks pētīta arī visas Kurzemes kontekstā?

Oskars Beikulis atbild, ka šādu lēmumu par kopējo ainavu ietekmi var pētīt valsts pārvaldes institūcijas. Projekta attīstītājs var pētīt konkrētā projekta ietekmi, taču valsts mērogā to kontrolē valsts institūcijas.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kā to var ietekmēt vietējā kopiena vai pašvaldība? Ko var darīt iedzīvotāji, lai pārtrauktu šo procesu?

Oskars Beikulis skaidro, ka iedzīvotāji ir aicināti uzdot jautājumus, uz kuriem jābūt sniegtām atbildēm IVN ziņojumā. Pašvaldība projektu var ietekmēt ar teritorijas plānojumu un būvatļauju izsniegšanu. Būvatļauja ir administratīvs akts, kuru var apstrīdēt tiesā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kas notiek, ja projekts ir nacionālās nozīmes, kā piemēram Rail Baltica?

Oskars Beikulis atbild, ka šobrīd neviens vēja parks nav atzīts kā valsts interešu objekts. Skaidro, ka arī nacionālo interešu objektu būvniecību var apstrīdēt tiesā.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāds ir iedzīvotāju ieguvums? Norādot, ka atbilde uz šo jautājumu netika sniegta, jo diskomforta nodokļa esamība ir neskaidra.

Oskars Beikulis atbild, ka, neskaitot pieminēto diskomforta nodokli un ekonomisko ieguvumu, var secināt, ka ieguvuma nav.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kā elektrība var būt lētāka, ja šobrīd ir vienotais tirgus Eiropā?

Renārs Urbanovičs atkārtoti skaidro, jo vairāk tiek ražota elektroenerģija, jo lētāka ir tās tirgus cena.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kādēļ tad šobrīd ir tik lielas elektroenerģijas cenas svārstības?

Renārs Urbanovičs atbild, ka Latvijā elektroenerģija netiek saražota pietiekamā daudzumā, un tā jāpērk no citām valstīm.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai ražotājam maksā par to, ka ir uzstādīta vēja stacija, vai par to, ka šī vēja stacija darbojas?

Renārs Urbanovičs atbild, ka pārdotā "prece" ir elektroenerģija un no tās tiek gūta peļņa.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kādēļ tik bieži vēja turbīnas negriežas? Kā tas ir izdevīgi attīstītājam?

Renārs Urbanovičs atbild, ka vēja elektrostacijām piemīt sezonālitate. Vasaras sezonā vējš ir mazāks un gūtā peļņa līdz ar to arī.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kas notiek brīdī, kad turbīna ražo un tīkls ir pilns?

Renārs Urbanovičs atbild, ka tajā brīdī turbīna tiek izslēgta.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kā šo IVN procesu ietekmētu, ja zemju īpašnieki, kuriem šobrīd nav plānotajos IVN zemes gabalos ēkas, iesniegtu projektus būvatļaujai?

Oskars Beikulis atbild, ka pēc normatīvajiem regulējumiem IVN procesā ir jāņem vērā visas ēkas, kas reģistrētas kadastrā. Par plānotām būvēm var komentēt būvvalde.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai vēja turbīnas var celt uz putnu migrācijas ceļiem?

Oskars Beikulis skaidro, ka migrācijas ceļos iespējams izmantot dažādas tehnoloģijas, kas ļauj 10 kilometru rādiusā pamanīt putnus un apstādināt vēja elektrostacijas.

Sanāksmes dalībnieks jautā, par konkrētu teritoriju, kurā ik gadu notiek putnu barošanās.

Oskars Beikulis skaidro, ka tas atkarīgs no ornitologu atzinuma. Min Jelgavā attīstāmā vēja parka piemēru.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai attiecībā uz mirgošanu arī ir kādi ierobežojumi?

Oskars Beikulis atbild, ka Latvijā nav regulējuma par mirgošanas efektu. IVN izstrādē tiek izmantotas Vācijā izstrādātās vadlīnijas, kurās ir noteiktas prasības par vēja elektrostaciju apturēšanu mirgošanas efekta novēršanai.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai arī šim procesam tiek izmantoti kādi detektori?

Oskars Beikulis skaidro, ka mirgošanas efekta ietekmi ir vieglāk aprēķināt, balstoties uz saules novietojumu konkrētos laikos.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai tas nozīmē, ka vienas mājas dēļ stacija var tikt izslēgta?

Oskars Beikulis atbild apstiprinoši.

Sanāksmes dalībnieks jautā, līdz kuram datumam un kā iedzīvotāji var iegūt informāciju ar visiem izvērtējumiem? Aicina dalībniekus sekot līdzi visiem izvērtējumiem un visu novadu iedzīvotājiem iesaistīties.

Oskars Beikulis atbild, ka visi ekspertu atzinumi tiks iekļauti IVN ziņojumā un konkrētu datumu, kad ziņojums tiks pabeigts šobrīd, nevar definēt. Ziņojums pēc pabeigšanas ir pieejams interneta vietnēs elektroniski, kā arī fiziski tiks nogādāts pašvaldībās un pagastu pārvaldēs.

Sanāksmes dalībnieks aicina arī elektroniski iedzīvotājiem nosūtīt šo IVN ziņojumu.

Oskars Beikulis pasakās par komentāru un apstiprina, ka ir iespējams nosūtīt paziņojumu par turpmākajām darbībām personām, kas reģistrācijas lapā norādījušas e-pasta adreses.

Sanāksmes dalībnieks jautā par teritorijām, kas atrodas dabas liegumā attiecībā uz putniem. Kas notiks ar šīm teritorijām, ja to tuvumā notiek šāda mēroga būvniecība?

Oskars Beikulis atbild, ka Dabas aizsardzības pārvalde var noteikt būvniecības liegumus attiecīgos laika periodos, kas būs balstīti uz ekspertu atzinumiem un izmantotajām būvniecības tehnoloģijām.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai ir aprēķināts, kāds resurss nepieciešams ar dabīgajiem izrakteņiem, lai nodrošinātu ceļu infrastruktūras būvniecību šī projekta īstenošanai?

Oskars Beikulis atbild, ka precīzs būvmateriālu aprēķins tiek veikts būvprojekta izstrādē, izvērtējot inženierģeoloģiskos apstākļus. IVN ziņojumā ir būvniecības procesa sadaļa, kurā ir minēti provizorisks materiālu daudzumi. Skaidro, ka šajā izstrādes stadijā nav precīzi zināms vēja elektrostaciju skaits attiecīgajā parka izbūvei, tādēļ nav iespējams precīzi definēt nepieciešamos resursus ceļu būvei.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai projektā ir minētas attīstības izmaksas? Kādas ir tehniskā projekta izmaksas, un kurš sedz izdevumus?

Renārs Urbanovičs atbild, ka izmaksas sedz attīstītājs.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kāds ir minimālais attālums no Natura 2000 teritorijas, kurā var būvēt stacijas?

Oskars Beikulis atbild, ka minimālais attālums līdz Natura 2000 teritorijai nav definēts, šo vērtē eksperts savos atzinumos, atbilstoši plānotajām aktivitātēm un dabas vērtībām. Natura 2000 teritorijas tiek dibinātas gan sugu, piemēram, putnu aizsardzībai, gan biotopu aizsardzībai. Attālums ir atkarīgs arī no Natura 2000 teritorijas izveides mērķa.

Sanāksmes dalībnieks precizē, vai tas nozīmē, ka iespējama vēja parka izbūve uz pašas Natura 2000 teritorijas robežas?

Oskars Beikulis atbild, ka Dabas aizsardzības pārvalde izvērtē visus iepriekš minētos faktorus un nosaka šo attālumu.

Sanāksmes dalībnieks jautā par ceļu infrastruktūras izbūvi. Kas nodrošina ceļu izbūvi, ņemot vērā esošo ceļu kvalitāti?

Oskars Beikulis atbild, ka attīstītājs sedz ceļu izbūves izmaksas.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kādi ir plānotie pievadceļi?

Renārs Urbanovičs papildina, ka attīstītājs nodrošina ceļu būvi un uzturēšanu, lai nodrošinātu vēju ekspluatāciju. Atbild, ka attiecīgā projekta īstenošanai iespējama pievadceļu būvniecība no Rīvas vai Alsungas puses.

Evija Skrastiņa aicina dalībniekus uzdot noslēdzošos jautājumus.

Sanāksmes dalībnieks jautā, vai Latvijā tiks uzstādītas vēja elektrostacijas no pārstrādātiem materiāliem, līdzīgi kā Lietuvā?

Oskars Beikulis atbild, ka vēja elektrostaciju spārni tiek veidoti no stiklšķiedras kompozītmateriāla, kuru pārstrādājot var izmantot citu būvmateriālu ražošanai, bet nav dzirdēts, ka no tiem tiek ražoti atkārtoti vēja staciju spārni.

Renārs Urbanovičs papildina, sakot, ka vēja parku izbūvei tiek izmantotas jaunas stacijas un lietotas vēja elektrostacijas netiek uzstādītas.

Sanāksmes dalībnieks jautā, kas notiek pēc vēja elektrostaciju ekspluatācijas? Kas notiek ar šīm stacijām?

Renārs Urbanovičs atbild, ka demontāža un materiālu izvešana notiek projekta īpašnieka uzraudzībā.

Evija Skrastiņa pateicas par veltīto laiku un dalību sākotnējā sabiedriskajā apspriešanā, noslēdz sanāksmi. Atgādina, ka priekšlikumu vai jautājumu gadījumā, dalībnieki var sūtīt ieteikumus par IVN izstrādi uz VPVB, kā rezultātā programmā var tikt ieviestas papildu prasības. Priekšlikumus un ieteikumus aicina iesūtīt līdz 11. martam.

Sanāksme tiek slēgta: plkst. 19:45

Sanāksmes vadītāja E. Skrastiņa

Sanāksmi protokolēja E. Velce

Sanāksmes protokols ir sagatavots, izmantojot sanāksmes laikā veikto audio ierakstu.